

tartalom

előszó	(Ezeket át szoktam ugrani, de arra kérek, te ezt most olvasd el!)	9
első rész: rajongó vagy követő? őszinte állapotfelmérés		
1. fejezet:	a kapcsolat jellegének meghatározása	17
2. fejezet:	döntés vagy elkötelezettség?	27
3. fejezet:	tudsz róla valamit, vagy bensőséges kapcsolatban vagy vele?	39
4. fejezet:	egy a sok közül, vagy az egyetlened?	53
5. fejezet:	Jézust követed, vagy szabályokat?	69
6. fejezet:	saját erődből, vagy Szent Szellemmel betöltve?	87
7. fejezet:	a meghatározott kapcsolat	101
második rész: meghívás Jézus követésére (nyers változat)		
8. fejezet:	bárki – nyilvános meghívás	115
9. fejezet:	jöjj utánam! – szenvedélyes követés	129
10. fejezet:	tagadd meg magad! – önmagad teljes alárendelése	143
11. fejezet:	vedd fel a keresztedet naponta! – meghalni mindennap	159
harmadik rész: Jézus követése – bárhová. bármikor. bármit.		
12. fejezet:	bárhová. <i>mit</i> szólsz ahhoz, hogy „oda”?	177
13. fejezet:	bármikor. <i>mit</i> szólsz ahhoz, hogy „most”?	191
14. fejezet:	bármit. <i>mit</i> szólsz ahhoz, hogy „azt”?	201
köszönetnyilvánítások		213
jegyzetek		215

előszó

Csütörtök délután van, és a gyülekezeti teremben ülök. Most üres, de már csak néhány nap van hátra húsvétig. Harmincezernél is több ember várható a hétvégi istentiszteletekre, de nekem még elképzelésem sincs arról, hogy mit mondok majd nekik. Érzem a növekvő nyomást, miközben ott ülök, abban reménykedve, hogy eszembe jut egy prédikáció. Végigpásztázom az üres ülőhelyeket, remélve, hogy jön valami ihlet. Ehelyett csak még jobban izzadok. Letörölöm az izzadtságot a homlokomról, és lenézek. *Ennek a prédikációnak jónak kell lennie.* Vannak jó néhányan, akik csak karácsonykor és húsvétkor jönnek gyülekezetbe (őket csak „ünnepi keresztényeknek” hívjuk). Biztos akarok lenni abban, hogy mind visszajönnek máskor is. *Mit mondhatnék, hogy megragadjam a figyelmüket? Hogyan tehetném az üzenetemet vonzóbbá? Tehetnék-e valami ötletes dolgot, ami nagy szenzációt keltene, és az emberek beszélnének róla?*

Még mindig semmi. Az előttem álló széken van egy Biblia. Megragadom. Nem jut eszembe egyetlen ígerész sem, amit fellapozhatnék. Egész életemet ennek a könyvnek a tanulmányozásával töltöttem, és nem jut eszembe egyetlen igeszakasz sem, ami lenyűgözné az ünnepi keresztényeket. Azt fontolgatom, hogy úgy használom majd, ahogy gyerekként tettem: mint valami varázsgömböt. Felteszel egy kérdést, felütöd valahol a Bibliát, ráböksz valamire az adott oldalon, és amit ott látsz, az a válasz a kérdésedre.

Végül egy gondolat fut át az elmémen: *Kíváncsi vagyok, mit tanított Jézus a nagy sokaságnak.* Felfedezésem örökre megváltoztatott. Nemcsak úgy, mint igehirdetőt, hanem úgy is, mint Krisztus követőjét. Rájöttem, hogy amikor Jézus a sokaságnak tanított, a leggyakrabban

olyan üzenetet hirdetett, amely miatt nagy valószínűség szerint elhagyták Őt.

Abban az üres gyülekezeti teremben pont egy ilyen alkalomról olvastam János evangéliumának 6. részében. Jézus egy több mint ötezer főre duzzadt embertömeghez szól. Soha nem volt még népszerűbb. Elterjedt csodálatos gyógyításainak és gondolatébresztő tanításainak híre. Ez a több ezer fős tömeg azért jött, hogy ünnepelje.

Jézus tudja, hogy az egész napos tanítás után az emberek kezdenek megéhezni, így odafordul tanítványaihoz, és megkérdezi őket, hogy honnan vesz ez a sok ember ennivalót. Filep, az egyik tanítvány azt mondja Jézusnak, hogy még nyolchavi munkabér sem lenne elegendő összeg annyi kenyér megvásárlására, hogy akár csak egy harapásnyi jusson mindenkinek. Filep szemszögéből nézve valóban semmit nem lehetett tenni. De egy másik tanítvány, András, miután végigpásztázta a tömeget, elmondja Jézusnak, hogy van ott egy fiú öt darab kenyérral és két kis hallal. Jézus fogja a fiú ebédjét, és megelégti vele az egész sokaságot. Valójában a Biblia azt is elmondja nekünk, hogy még azután is bőségesen maradt ennivaló, miután mindenki jóllakott.

Étkezés után a sokaság úgy dönt, hogy letáborozik éjszakára, hogy másnap is Jézussal lehessen. Ők Jézus nagy rajongói. A következő reggel, amikor a tömeg felkel és újra megéhezik, keresni kezdik Jézust, más szóval az étkezési jegyüket, de sehol sem találják. Ezek a rajongók egy ráadás-műsort remélnek. Végül megtudják, hogy Jézus és tanítványai átkeltek a tó túlsó partjára. Mire utoléri Jézust, már rettentően éhesek. Elszalasztották a reggeli rendelésének lehetőségét, most viszont készen állnak, hogy megtudják, mi lesz a menü ebédre. Jézus azonban úgy döntött, hogy bezárja az „egyél, amennyit bírsz” büfét. Most már nem ad ingyen kóstolót. A 26. versben így szól a sokasághoz:

Bizony, bizony mondom néktek: nem azért kerestek engem, hogy jeleket láttatok, hanem azért, mert ettetek ama kenyerekből, és jóllaktatok.

Jézus tudja, hogy ezek az emberek nem azért veszik mindezt a fáradságot, és nem azért hoznak áldozatot, mert követik Őt, hanem

azért, mert egy kis ingyen ennivalót akarnak. Vajon Jézust akarták, vagy csak az érdekelte őket, hogy mit tehet értük? A 35. versben Jézus felajánlja Önmagát, de a kérdés a következő: *Elég lesz az?*

Jézus pedig monda nékik: *Én vagyok az életnek ama kenyere; aki hozzám jő, semmiképpen meg nem éhezik, és aki hisz bennem, meg nem szomjúhozik soha.*

Azt mondja: *Én vagyok az élet kenyere.* Hirtelen már csak *Ő* az egyetlen az étlapon. A tömegnek el kell döntenie, hogy elég lesz-e nekik Jézus, vagy valami másra éheznek. Ezt olvashatjuk az igerész végén:

Ettől fogva sokan visszavonultak az ő tanítványai közül, és nem jártak többé ővele. (János 6:66)

Sok rajongó visszafordul, hogy hazatérjen. Megdöbbenett az a tény, hogy Jézus nem szalad utánuk. Nem finomítja az üzenetét, hogy vonzóbbá tegye. Nem küldi el a tanítványait, hogy menjenek az emberek után valami ötletes szórólappal, amelyben meghívja őket, hogy jöjjenek vissza egy „hozd létre a saját tejszínhabos-jégkrémes édességedet” közösségi programra. Úgy tűnik, nem zavarja az a tény, hogy népszerűsége nagyot esett.

Amint ott ültem a gyülekezeti teremben üres székek ezreitől körülvéve, egy dolog világos lett a számomra: Jézus nem a tömeg nagyságával törődött; az emberek elkötelezettségének a mértéke érdekelte.

Visszatettem a Bibliát az előttem álló székre.

Feljajdultam:

Istenem, bocsáss meg!

Szinte abban a pillanatban, amikor kimondtam, tudtam, hogy tovább kell lépnem. Néhány nappal később, húsvét vasárnap több ezer főnyi tömeg gyűlt össze, én pedig egy elfojtott bocsánatkéréssel kezdtem a prédikációt. Azt mondtam a sokaságnak, hogy tévedtem, amiért túlzottan foglalkoztatott, hogy mit fognak gondolni és hányan fognak újból eljönni. Azt hiszem, az évek során jó szándék vezérelt: a lehető legvonzóbbnak bemutatni Jézust, hogy az emberek eljőjjenek, és örök

életet találjanak Benne. Jézust kínáltam az embereknek, de sok ingyen kenyeret osztogattam. Ennek folyamán olcsóvá tettem az evangéliumot.

Gondold el a következő helyzetet! Képzeld el, hogy a legidősebb lányom most lesz huszonöt éves. Még nem ment férjhez, de nagyon szeretne.* Úgy döntök, hogy segítek neki. Képzeld el, hogy feladok egy hirdetést az újságban, felállítok egy reklámtáblát, pólókat készítek, és azért könyörgök, hogy valaki válassza már őt. Ösztönzőleg még néhány vonzó ajándékot is felkínálok. Nem alacsonyítom le őt ezzel? Nem úgy tűnne, hogy bárki, aki eljön érte, az szívességet tesz neki? Soha nem tennék ilyet. Magasra emelném a mércét. Ellenőrizném a fiatalember háttérét, és hazugságvizsgálót alkalmaznék. Hosszú jelentkezési lapokat töltenék ki három példányban. Ellenőrizném a referenciáit, és rejtett kamerákat szerelnék fel. Ha kapcsolatot szeretnél a lányommal, jobban teszed, ha felkészülsz arra, hogy mindenből a legjobbat add neki. Nemcsak azt akarom hallani, hogy szereted őt, hanem azt is tudni akarom, hogy elkötelezed magát neki. Tudni akarom, hogy az életedet adnád a lányoméért.

Prédikációim során túl sokszor próbáltam meg rábeszélni az embereket Jézus követésére. A lehető legvonzóbbá, legkényelmesebbé, legkellemesebbé akartam tenni az Ő követését. Ezért szeretnék bocsánatot kérni. Tudom, hogy furcsa egy könyvet bocsánatkéréssel kezdeni, de szeretném, ha tudnád, hogy olyan utazásra hívlak, amelyet én magam is megteszek. Én továbbra is részt veszek ezen az utazáson, és azt kell, hogy mondjam, sosem volt könnyű. Sokkal kényelmesebb volt egy embernek lenni a tömegből.

Tudom, hogy a bevezetés általában olyan dolgokat tartalmaz, ami a könyv elolvasására ösztönzi az embereket. Az előszót egy híresség** írja meg, vagy valaki más, aki elmondja az olvasóknak, hogy milyen nagyszerű az író. Minimum a szerzőnek kellene valami olyan bevezetőt

* Jegyezd meg: mindenfajta szó szerinti vagy elképzelt illusztrációt, amelyben családom bármely tagja szerepel, az ő kifejezett írásbeli engedélyük nélkül használtam fel.

** „Híresség” alatt „keresztény hírességet” értek, mint például Charles legjobb barátja a Charles in Charge (Charles a főnök) című filmsorozatban, vagy a Hazárd megye lordjaiban szereplő fickó, nem a sötét hajú, hanem a másik. Tudod, az az alak, aki néha reklámokat készít country zenei CD-válogatásokhoz. Ó, és ha Blair nem teszi meg a The Facts of Life-ből (Az élet eseményei), akkor majd Tootie, ő is hívó.

írnia, ami ráveszi az embereket arra, hogy el akarják olvasni a könyvet. Nem vagyok benne biztos, hogy azt tettem... Valószínűleg nem. Úgy vélem, nem kimondottan ébreszt bizalmat egy olyan ember bocsánatkérése, aki sokáig rosszul értelmezte a dolgokat. De azt akarom, hogy egyértelmű legyen, hogy ez a könyv nem csupán egy papírra vetett információ vagy egy pástör szövegmagyarázata a Szentírásról. Ezt a könyvet a János evangéliuma 6. fejezetében szereplő sokaság egyik tagja írta, aki azt gondolta ugyan, hogy Jézus nagyszerű, de igazából csak az ingyen enivaló miatt volt ott.

Remélem, hogy végigolvasod ezt a könyvet, és felfedezed, hogy mit jelent igazából Jézus követőjének lenni. Többet beszélek majd a bűnbánatról, mint a megbocsátásról, többet az alárendeltségről, mint az üdvösségről, többet a megtörtségről, mint az örömről, és többet a halálról, mint az életről. Az az igazság, hogy ha egy olyan könyvet keresel Jézus követésének témájában, amely kényelmes és megnyugtató utat kínál, akkor ez a könyv nem neked szól. Ne érts félre, azt akarom, hogy tovább olvasd! Csak őszinte akarok lenni, és a tudomásodra akarom hozni, hogy nem lesz sok ingyen kenyér.

első rész

rajongó vagy követő? őszinte állapotfelmérés

a kapcsolat jellegének meghatározása

Jézus követője vagy?

Azt gondolom, hogy ezt a kérdést jó eséllyel egyszerűen csak átugrottad. Lehet, hogy elolvastad, de kétlem, hogy túl nagy súlyt nyomott volna a latban, vagy valódi hatást gyakorolt volna rád. Megengeded, hogy újból megkérdezzem? Ez a legfontosabb kérdés, amire valaha is válaszolnod kell.

Jézus követője vagy?

Tudom, tudom. Ezt a kérdést már feltették neked korábban. Mivel annyira ismerős, hajlamos vagy félretolni. Nem azért, mert kényelmetlen érzést vált ki benned. Nem azért, mert különösképpen a bűnösségedet bizonyítja. Ezt a kérdést többnyire azért vetik el, mert feleslegesnek és szükségtelennek tűnik.

Igen valószínű, hogy ha ezt a könyvet olvasod, a következő két csoport valamelyikébe tartozol.

1. „Jézus-hal a kocsim hátulján” csoport. Elég komolyan veszed a hited ahhoz, hogy a könyvesbolt keresztény részlegében vásárolj. Ez esetben a kérdés: „*Jézus követője vagy?*” szónokiasnak tűnik, te pedig arra készülsz, hogy letedd a könyvet, vagy legalább visszalapozz a tartalomjegyzékhez, és megnézd, hogy van-e olyan fejezet, amely hasznos lehet. Elismered, hogy ez sokak számára fontos és elgondolkodtató kérdés – de neked? Nos, ez olyan, mint besétálni egy bostoni kocsmába, és azt kérdezni: „Van itt valaki, aki a Red Soxnak

szurkol?” Ez egy fontos kérdés, de te olyan biztos vagy a válaszban, hogy az elméd gyorsan elveti. Te már foglalkoztál vele. Feltetted a kérdést, és válaszoltál rá. Mielőtt azonban még túl hamar továbblépsz, hadd tegyem világossá, mit nem kérdezek. Nem az alábbiakat kérdezem:

Jársz gyülekezetbe?

A szüleid vagy a nagyszüleid keresztények?

Felemelted már valamikor a kezed egy prédikáció végén?

Elismételtél már egy imát a prédikátor után?

Előrementél a szószékhez az „Amint vagyok” tizenkét perces változata alatt?

Három vagy annál több Bibliád van?

Benne volt valaha a neved a gyülekezeti címjegyzékben?

Úgy nőttél fel, hogy nyári bibliaiskolába és/vagy gyülekezeti táborba jártál?

A telefonod csengőhangja egy dicsőítő ének?

Amikor imádkozol, képes vagy öt vagy több rokon értelmű szóval megnevezni Istent?

Tovább is folytathatom. Komolyan mondom.

Hordtál már valaha Witness Wear* termékeket?

Egyedül a Károli a helyes bibliafordítás?

Mondtál már búcsút a randevúknak?

A Facebook-oldaladon a „vallási nézetek” alatt az áll: „Krisztus követője”?

Üldözted a *Harry Pottert*, és rajongtál a *Gyűrűk uráért*?

Megnyerted-e a céltudatos életet negyven vagy annál kevesebb nap alatt?

Szoktad azt mondani: „Isten áldja meg őt!”, mielőtt valakiről rosszat mondasz?

Megérted az olyan kifejezéseket, mint például „utazók imája” és „az Ige kardjának forgatása”?

* A Witness Wear egy keresztény ajándéktárgyakat forgalmazó cég – a fordító.